

**ԱՆՏՈՒՆԻ ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐ ՄԵՌԱԾ ԵՐԻՏԱՍԵՐԱԴՂ ՊԱՆԴՈՒՄՏԻ ՄԸ  
ՎՐԱՅ**

\*\*\*

Եկին ու բերին խարար, չեօլ խուրպեթ մանուկ մ'է մեռեր.  
Մեռեր մարդ չէ իմացեր, իրեք օր խանն է մընացեր.  
Հարկի պագիրկան մ'եկեր ան խանին դռնակն է բացեր,  
Բացեր ու ներս է գացեր, «Մօրը մեկ մանուկ մ'է մեռեր»,  
Համալներուն ձան տըւեր, առեր ու ծովեզըր է իջեր,  
Ծովէն ալ ջըրիկ առեր, մանուկին պօյն է վըլացեր,  
Գլխուն փօշին վար առեր, սեւ պօյին պատենք է ձեւեր,  
Փերչեմէն մազիկ առեր, խարիպին պատենքն է կարեր:  
Եկին օտար մարերն ի վըրան.  
Եկին ու վա՛յ բերին բերողին.  
Վա՛յ բերողին, վա՛յ անցընողին,  
Վա՛յ լուսէ լուս արթուն կեցողին:

**ՍԻՐԱՅԻՆ ԱՆՏՈՒՆԻՆԵՐ**

\*\*\*

Աղբիւր մը Մգրայ լեռնէն փուտ ուռուն բօքը կու վազէ:  
Օլուխն արծըթէն դըրած, ջուրն ոսկուն թասը կու վազէ:  
Երկու թուխ աղուր աղջիկ նորշըպովն ի ջուրն են եկեր,  
Երկու փեհլիվան կտրիճ ձին հեծեր ու սեյր են ելեր:  
– Աղջի՛կ, աղբօ՛րդ արեւուն, նօրշըպեդ պըտիկ մի ջըրի՛կ:  
– Ջուրըս տաք է, չէ պաղեր, մեր սիրուն շատ մարդ է մեռեր:  
– Ջուրըդ տուր, խըմենք՝ մեռնիք, սեպենք թէ մարեր չեն բերեր:

\*\*\*

Աղուոր մի սիրեր եմ ես որ երեսն իրեք պէնկ ունի.  
Բերանն է բոլոր աղուոր, տուփ նըման քան ըզխընկենի.  
Երեսն է վարդի տերեւ որ նըռան կարմիր գոյն ունի.  
Աչքերն է լուսոյ նըման, ով տեսնէ՝ խելաց կու թափի.  
Ծոցերն է ոսկի սնտուկ, վարդի ջուրն ի մէջ ժողովի.  
Բերանն է շաքրով լցուած, պըռկըներն ի վար կը վաթի.  
Իր բերնին քաղցրութենէն բռընկեր է սրտիկս ու կ'երի: